

திருச்சிராப்பள்ளி ஸ்ரீ ஐயப்ப சங்கம்.  
வாரம் ஒரு நீதிக்கதை - 03.05.2026

### வாழ்க்கை பாடம்..!

ஒரு நாள் மனைவி தன் கணவனிடம் " நான்... என் தோழியுடன் சிறிது நேரம் வெளியில் போகிறேன்" என்று சொன்னாள்.

தன் கைபேசியை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவளுடைய கணவன் சாதாரணமாக நியர்ந்து பார்த்து, " சரி சந்தோஷமாக சென்று வா என்று சொன்னார்.

மனைவி சற்று ஆச்சரியப்பட்டாள்.

வழக்கமாக தன் கணவன் " இது அவசியமா... நீ கண்டிப்பாக போக வேண்டுமா... தாமதமாக வராதே... என்பது போன்ற விஷயங்களை சொல்வார். ஆனால், அன்று அது ஒன்றுமே இல்லை. பெரும் மூச்சோ... கேள்விகளோ இல்லாமல் அமைதியான அனுமதி கிடைத்தது.

சில மணி நேரங்களுக்கு பிறகு அவர்களின் பத்ம வயது மகன் தந்தையின் அருகில் வந்தான். அவன் கையில் ஒரு தாளை பிடித்திருந்தால் அவன் முகம் வெளிரிப் போய் இருந்தது.

அப்பா என்று மென்மையாக அழைத்தான்.

என் மாதிரி தேர்வு முடிவுகள் வந்துவிட்டன. அவை மிகவும் மோசமாக உள்ளன என்று பயந்து பயந்து சொன்னான்.

வழக்கம்போல் திட்டு வாங்குவோம் என்று எதிர்பார்த்து அவன் உறைந்து நின்றான்.

ஏனென்றால் அவனுடைய தந்தை எப்போதும் அவனது படிப்பை பற்றி கவலைப்படுவார்

ஆனால் நேரத்தை வீணடிப்பது மற்றும் தனது திறமைக்கு ஏற்ப வாழாதது பற்றிய அறிவுரைகளுக்கு அவன் தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டான்.

ஆனால் அதற்கு பதிலாக அவனுடைய தந்தை அமைதியாக சரி.. என்று சொன்னார்.

மகன் விரிந்த கண்களுடன் கேட்டான் பரவாயில்லையா அப்பா என்று..

பரவாயில்லை என்று அவர் மென்மையாக கூறினார்.

நீ இன்னும் நன்றாக படித்தால் எந்த முறை இன்னும் சிறப்பாக மதிப்பெண்கள் பெறுவாய். அப்படி படிக்கவில்லை என்றால் நீ இந்த செமஸ்டரை மீண்டும் படிக்க வேண்டி இருக்கும். அறிவு விருப்பம். நான் உனக்கு ஆதரவளிப்பேன் என்று சொன்னார்.

மகன் தேய்த்து போய் நின்றான். தந்தை இவ்வளவு அமைதியாகி விட்டாரே என்று..

அடுத்த நாள் மதியம் அவர்களின் மகன் பதற்றத்துடன் வீட்டுக்குள்ளே வந்தான்.

தயக்கத்தோடு தன் தந்தையின் அருகில் சென்று,"

அப்பா அப்பா நம்முடைய காரை நான் ஒரு சுவரில் இடித்து விட்டேன். அவ்வளவு பெரியதாக இல்லை என்றாலும், நம்முடைய காரில் சிறு பாதிப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது என்றான் பயந்து கொண்டே...

தந்தை கத்தலில்லை கோப்பபடலில்லை அவர் மிகவும் சாதாரணமாகச் சொன்னார்  
சரி.. நாளை காலை ஓர்க்கூப்பில் விட்டு சரி செய்து கொள் என்றார்

மகள் உறைந்து போய் நின்றாள்

உங்களுக்கு கோபம் இல்லையா அப்பா என்று கேட்க அவர் மென்மையாக  
புன்னகைத்தார்

"இல்லை. கோப்பபடுவதால் காலை சரி செய்து விட முடியாது அடுத்த முறை கவனமாக  
இரு என்று சொல்லி அங்கிருந்து சென்று விட்டார்.

இப்போது வீட்டில் பிறந்த அனைவரும் கவலை அடைந்தனர்.

இந்த மனிதர் அதே கணவர்... அதே தந்தை... முன்பு இருந்ததைப் போல இப்போது  
இல்லை. அவர் எப்போதும் முன்கோபியாகவும் எளிதில் மன அழுத்தத்திற்கு  
ஆளபவராகவும் உடனடியாக எதிர்வினை ஆற்றுவவராகவும் இருந்தார்.

இப்போது அவர் அமைதியாகவும் நிதானமாகவும் சாந்தமாகவும் காணப்படுகிறாரே...  
அவருக்கு உடம்பு சரியில்லையா ஏதாவது பிரச்சனையா ஏதாவது நடந்து விட்டதா  
என்று அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

இதை நேரடியாக அவரிடமே கேட்டு விட்டனர்.

சமீபகாலமாக நீங்கள் மிகவும் மாறிவிட்டீர்கள். என்ன நடந்தாலும் நீங்கள்  
கோப்பபடுவதோ அல்லது எதிர்வினை ஆற்றுவதோ இல்லை நாங்கள் எல்லாம் சரியாக  
செய்கிறோமா என்று கேட்க...

அவர் புன்னகைத்துக் கொண்டே சொன்னார்,"எதுவும் தவறில்லை என்று..

ஒவ்வொரு மனிதரும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு... தாங்களே பொறுப்பு என்பதை பல  
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நான் உணர்ந்து கொண்டேன் என்றார்.

மனைவி தன் புருவங்களை உயர்த்தியபடி கேட்டால் என்ன சொல்கிறீர்கள்..

முன்பெல்லாம் நான் எல்லாவற்றையும் பற்றி கவலைப்படுவேன். நீங்கள் தாமதமாக  
வந்தால் நான் கவலைப்படுவேன். குழந்தைகள் குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றால்  
நான் குற்ற உணர்ச்சி அடைவேன். ஏதாவது பொருள் உடைந்தால் எனக்கு கோபம்  
வரும். நான் அனைவரின் பிரச்சனைகளையும் என்னுடையதாகவே கருதினேன்..  
ஆனால் ஒரு நாள் நான் உணர்ந்தேன் என் கவலை அவர்களின் பிரச்சனைகளை  
தீர்ப்பதில்லை. அழிக்கிறது.

அனைவரும் அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர் மேலும் தொடர்ந்தார்...  
என் மன அழுத்தம் உங்களுக்கு உதவுவதில்லை... என் போராட்டம் உங்கள்  
வாழ்க்கையை எளிதாக்குவதில்லை அது என்னுடையதை இன்னும் கடினமாக்குகிறது

உங்களுக்கு அறிவுரை அன்பு மற்றும் ஆதரவை வழங்க முடியும் ஆனால் உங்களுக்காக  
நான் உங்கள் வாழ்க்கையை வாழ முடியாது உங்கள் முடிவுகளின் விளைவுகள்  
நல்லதோ கெட்டதோ நீங்கள் தான் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு  
நொடி நிறுத்திவிட்டு மீண்டும் புன்னகைத்தார்.

ஆகவே நான் முடிவு செய்து விட்டேன். கட்டுப்பாட்டில் இல்லாதவை கட்டுப்படுத்த முயற்சிப்பதை நான் போகிறேன் .

அப்படியானால் நீங்கள் இனி எங்களை பற்றி கவலைப்பட போவதில்லையா.. என்று மகன் கேட்டான்.

நான் நிச்சயமாக உங்கள் மீது அக்கறை கொள்கிறேன். அக்கறை கொள்வதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது நான் உங்களை நேசிக்க முடியும் உங்களுக்கு தேவையானவற்றை வழங்க முடியும். ஆனால் அதற்கான விலை என் நிம்மதியை இழப்பது அல்ல . என்று அவர் சொன்னதும் அந்த அறை முழுவதும் அமைதி நிலவியது.

உங்களை நேசிப்பது, உங்களுக்கு வழிகாட்டுவது, உங்களுக்கு தேவையானதை வழங்குவது, தேவைப்படும்போது உங்களுக்கு துணையாக நிற்பது ஆகியவை என் கடமை.

ஆனால் உங்கள் வாழ்க்கையை நீங்களே கையாள்வதும், முடிவுகளை எடுப்பதும், அவற்றின் விளைவுகளை எதிர்கொள்வதும் உங்கள் கடமை.

ஆகவே இனிமேல் ஏதாவது தவறு நடக்கும் போது நான் அமைதியாக இருந்து நடப்பதை கவனிக்க போகிறேன். நீங்களே அதிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்வீர்கள் என்று நம்புவேன்.

ஏனென்றால் வாழ்க்கை அப்படித்தான் நமக்கு பாடல்களை கற்றுக் கொடுக்கிறது.

சிறிது நேரம் வீடு முழுவதும் அமைதியாக இருந்தது. அந்த சூழலில் ஏதோ மாற்றம் ஏற்பட்டு இருந்தது.

என் மகன் மீண்டும் படிக்க அமர்ந்தான் அவனுடைய தந்தை அவனை திட்டியதால் அல்ல மாறாக பொறுப்பு தன்னுடையது என்பதை அவன் உணர்ந்ததால்...

மகன் காரை பழுது பார்க்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டால் மேலும் காப்பீட்டு செயல்முறையையும் புரிந்து கொண்டான்.

மனைவி வீட்டில் உள்ள காரியங்களை மிகவும் கவனத்துடன் வருவதற்கு தொடங்கினாள்.. அவள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதால் அல்ல மாறாக அவள் விரும்பியதால்..

யாரும் பயத்தின் காரணமாக செயல்படவில்லை மாறாக புரிதலின் காரணமாக செயல்பட்டனர்.

ஏனென்றால் ஒரு வீட்டில் ஒருவர் அமைதியை தேர்ந்தெடுக்கும் போது அது அனைவருக்கும் பரவத் தொடங்குகிறது.

ஒருவர், மற்றவர்களை கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கைவிடும் போது, மற்றவர்கள் தங்களை கட்டுப்படுத்த கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

மேலும் இந்த வழியில் அன்பைப் போலவே அமைதியும் பரவுகிறது.

கோபம் அழுத்தம் அல்லது அதிகாரம் மூலம் மற்றவர்களை கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்காதீர்கள்.. அதற்கு பதிலாக நீங்களே பொறுப்புடன் செயல்பட்டு மற்றவர்கள் தங்கள் சொந்த பொறுப்பை உணர உதவுங்கள்.